

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2017, č. j. 33 A 14/2017 - 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 1. 2017, č. j. MPSV 2016/245982 - 421/1, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 10. 2016, č. j. VSC 1716/2016 - MB, kterým byla žalobkyně vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

II.

[2] Uvedená rozhodnutí napadla žalobkyně správní žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 21. 3. 2017. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 3. 2017, č. j. 33 A 14/2017 - 3, věc postoupil Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému.

V odůvodnění uvedl, že ve věcech zaměstnanosti je podle § 7 odst. 3 s. ř. s. místně příslušný soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popř. v jeho obvodu se zdržuje. Žalobkyně přitom bydlí v obvodu Krajského soudu v Ostravě. Místně příslušným je proto Krajský soud v Ostravě, kterému byla proto věc podle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupena.

III.

[3] Žalobkyně napadla usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítla, že místně příslušným je Krajský soud v Brně a nikoliv Krajský soud v Ostravě. Místní příslušnost se určuje podle sídla správního orgánu I. stupně, přičemž rozhodnutí v prvním stupni vydal Úřad práce - krajská pobočka ve Zlíně. Navrhla zrušení usnesení Krajského soudu v Brně a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

IV.

[4] Nejvyšší správní soud připustil kasační stížnost k věcnému projednání i přesto, že stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek a není zastoupena advokátem. Z konstantní judikatury zdejšího soudu totiž vyplývá, že podáním kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o procesní otázce nevzniká stěžovateli poplatková povinnost za kasační stížnost. V řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu se neuplatní ani ustanovení § 105 odst. 1 a 2 s. ř. s., stěžovatel tedy nemusí být v řízení o takovéto kasační stížnosti zastoupen advokátem. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, či rozsudky téhož soudu ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 266/2015 - 61, ze dne 22. 9. 2016, č. j. 6 As 200/2016 - 18 atp.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Místní příslušnost správních soudů je upravena v § 7 odst. 1 až 5 s. ř. s., kde se uvádí, že „(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. (2) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti. (3) Ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. (4) Byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.“

pokračování

Byla-li věc nesprávně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, vrátí ji Nejvyšší správní soud krajskému soudu, který ji postoupil, nebo ji postoupí krajskému soudu věcně a místně příslušnému. (5) Není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.“

[8] Z § 7 odst. 2 s. ř. s. tedy vyplývá, že nestanoví-li zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Jinak však zákon stanoví právě ve věcech zaměstnanosti, ve kterých je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popř. v jehož obvodu se zdržuje (§ 7 odst. 3 s. ř. s.).

[9] V § 7 odst. 3 s. ř. s. je tedy obsaženo speciální pravidlo pro určení místní příslušnosti krajských soudů v případě některých věcí, mezi které patří i věci zaměstnanosti. Jde o zákonnou výjimku z obecného pravidla pro určení místní příslušnosti podle odstavce 2 (srov. formulaci „*nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*“). Jak přitom konstatoval Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 13. 3. 2013, č. j. Nad 18/2013 - 43, místní příslušnost správních soudů „*ve věcech zaměstnanosti*“ pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem o zaměstnanosti, tj. i věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.

[10] I z odborné literatury vyplývá, že ve věcech zaměstnanosti se místní příslušnost určuje podle bydliště účastníka řízení. Srov. např. POTĚŠIL, L., ŠIMÍČEK, V. a kol. *Soudní řád správní, Komentář*. Praha: Leges, 2014, s. 61 a násl., kde se uvádí, že § 7 odst. 3 s. ř. s. „*obsahuje speciální pravidlo pro určení místní příslušnosti krajských soudů v případě věcí důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody*. Jde o výjimku z obecného pravidla pro určení místní příslušnosti podle odstavce 2, se kterou ovšem předmětný odstavec 2 přímo počítá (...). S účinností od 26. 11. 2012 byla (srov. zákon č. 396/2012 Sb.) působnost tohoto ustanovení se speciálním pravidlem pro určení místní příslušnosti rozšířena na věci, v nichž přísluší rozhodovat Úřadu práce České republiky, a to za účelem pokud možno rovnoměrného rozprostření dané agendy mezi jednotlivé krajské soudy (...). Jde o věci zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi. (...) V těchto všech věcech je k vedení řízení místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má žalobce bydliště, sídlo, případně, v jehož obvodu se zdržuje.“

[11] Stěžovatelka přitom v žalobě uvedla bydliště, které spadá do obvodu Krajského soudu v Ostravě. Ani v kasační stížnosti netvrdila, že nebydlí (nezdržuje se) v obvodu uvedeného soudu. Místně příslušným je proto podle § 7 odst. 3 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě. Krajský soud v Brně tedy nepochybil, pokud věc podle § 7 odst. 5 věta první s. ř. s. postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

[12] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu